

14 Ιουνίου, 1993

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΜΕΚΤΑΛ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥΜ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 830/88)

Ο περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμος του 1962 (Ν. 49/62) — Άδειες εισαγωγής — Έκδοσή τους εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας, η άσκηση της οποίας όμως περιορίζεται από την υποχρέωση του Υπουργού να ενεργεί σύννομα — Άρθρο 6(α) και (3) του Νόμου περί παροχής πληροφοριών — Οι περιστάσεις της κριθείσας περίπτωσης αρνήσεως εκδόσεως άδειας εισαγωγής αλουμινίου — Νομολογιακά πορίσματα επί της ρύθμισης της εισαγωγής εμπορευμάτων.

5

Με την προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την απόφαση του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας να απορρίψει αίτησή της για άδεια εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απόφασισε ότι:

15

1. Η έκδοση αδειών εισαγωγής, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού, η άσκηση όμως της εξουσίας του αυτής περιορίζεται από την υποχρέωσή του να ενεργεί στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, μέσα στα πλαίσια του Νόμου και των σχετικών Κανονισμών.
2. Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί συμμετοχής αναρμοδίων προσώπων χωρίς αμφιβολία, δεν ευσταθεί γιατί όπως καθαρά προκύπτει από τους διοικητικούς φακέλους που κατατέθηκαν ως τεκμήρια, τα

20

- 5 αποκαλούμενα ως αναρμόδια πρόσωπα, ήταν άτομα ή παράγοντες που το αρμόδιο όργανο συμβουλευτήκε ή συζήτησε μαζί τους τα διάφορα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί μεταξύ των παραγωγών και των αγοραστών κατά τη διενέργεια της έρευνάς του και των δια-
- 5 βουλευσέων του σε προκαταρκτικά στάδια. Ουδεμία συμμετοχή είχαν ή έλαβαν οποιοδήποτε μέρος κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης.
3. Ο ισχυρισμός αυτός συνεπώς απορρίπτεται ως αβάσιμος. Επίσης πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός περί ελλειπούς έρευνας. Το
- 10 γεγονός ότι οι αιτητές είχαν προηγουμένως ζητήσει από την παρεμβαίνουσα εταιρεία Muskita τιμές για προμήθεια αλουμινίου, όπως και η άρνηση της τελευταίας να δώσει σ'αυτούς τις ζητηθείσες πληροφορίες ήταν ενώπιον των καθ' ων η αίτηση, είχε δε αποτελέσει και θέμα παραπόνου από τους αιτητές προς το Υπουργείο. Ουδεμία
- 15 πλάνη υπάρχει όσον αφορά το θέμα αυτό. Παραμένει όμως το γεγονός ότι δεν αποδέχτηκαν την εισήγηση του Υπουργείου να ζητήσουν εκ νέου τιμές από την εταιρεία αυτή, για σκοπούς συγκρίσεως με την προσφερόμενη τιμή από την Ελληνική εταιρεία με αποτέλεσμα να ζητηθούν οι πληροφορίες αυτές από το Υπουργείο το ίδιο. Αναμφίβολα το Υπουργείο είχε την υποχρέωση να πράξει τούτο για σκοπούς
- 20 διεξαγωγής της δέουσας έρευνας, μια και όφειλε να έχει ενώπιόν του όλα τα στοιχεία πριν καταλήξει στην επίδικη απόφαση. Δεν τίθεται θέμα ειδικής νομοθετικής πρόνοιας για την ενέργεια, αυτή, μια και επιβάλλετο για σκοπούς διεξαγωγής της δέουσας έρευνας, παρόλο που, σύμφωνα με το Άρθρο 6(α) και (3) του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου (Ν. 49/62), ο Υπουργός δύναται να απαιτήσει από
- 25 οποιονδήποτε ζητεί έκδοση άδειας εισαγωγής να παράσχει τέτοιες σχετικές πληροφορίες όπως ήθελε ο Υπουργός κρίνει αναγκαίο.
- 30 Όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσοστού 15% προστασίας στην τιμή CIF, στην προσφεθείσα από την Ελληνική εταιρεία τιμή αλουμινίου, πρόκειται για ποσοστό που συμφωνήθηκε σε σύσκεψη στο Υπουργείο στις 7 Οκτωβρίου 1987.
- 35 4. Ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων μπορεί να επιτυγχάνεται μεταξύ άλλων, είτε υπό μορφή ποσοτικού περιορισμού (αμοτα) ή υπό μορφή αγοράς αναλογίας του ντόπιου προϊόντος με το εισαγόμενο. Επίσης η επιβολή χρηματικού περιορισμού θεωρήθηκε από το Δικαστήριο στην υπόθεση **Vassos Eliades Ltd. v. The Republic**, ως απόλυτα επιτρεπτή μέσα στην
- 40 οποία εμπίπτει βεβαίως και η επιβολή ποσοστού προστασίας, ως μέτρο περιοριστικό ή ρυθμιστικό για την εισαγωγή αντιστοίχων προϊόντων για τις ανάγκες της Κυπριακής αγοράς (**Impalex Agencies Ltd. v. The Republic**).

5. Στην παρούσα περίπτωση το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση μετά από δέουσα έρευνα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Vassos Eliades Ltd. v. Republic (1979) 3 C.L.R. 259,

10

Impalex Agencies Ltd. v. Republic (1970) 3 C.L.R. 361.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία απορρίφθηκε αίτησή τους για άδεια εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου. 15

N. Παπαευσταθίου για T. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

20

Στ. Ιωαννίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους παρεμβαίνοντες Muskita Aluminium Ltd.

25

Cur. adv. vult.

A. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια εταιρεία προσβάλλει την απόφασή του καθ' ου η αίτηση Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας να απορρίψει αίτησή της για άδεια εισαγωγής 150 τόνων αλουμινίου. 30

Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε αίτηση στις 31 Μαΐου 1988 για εισαγωγή 150 τόνων αλουμινίου (Mill Finish), από την Ελλάδα, συνολικής αξίας £203,863. 35

Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερομηνίας 21 Ιουνίου 1988 (Τεκμήριο 4, στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση), εισηγήθηκαν στους αιτητές όπως ζητήσουν από την ντόπια βιομηχανία κατασκευής αλουμινίων, την εταιρεία Muskita Aluminium Ltd, προσφορά για την προμήθεια της ίδιας ποσότητας και με τους ίδιους ακριβώς όρους όπως διέλαμβανε η αίτησή τους για εισαγωγή για σκοπούς αντικειμενικής σύγκρισης και εξαγωγής ορθών συμπερασμάτων, την οποία εισήγηση η αιτήτρια όμως δεν αποδέκτη- 40

κε, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας, ημερομηνίας 17 Ιουνίου 1988, που έγινε στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας (Τεκμήριο 5).

5 Σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της εταιρείας Muskita στις 22 Ιουνίου 1988, ύστερα από παράκληση του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την ευκαιρία της παρουσίας Βουλευτών από όλα τα κόμματα και εκπροσώπων όλων των ενδιαφερομένων μερών, επιβεβαιώθηκε η ανάγκη παραχώρησης προστασίας στη ντόπια βιομηχανία του ύψους του 15% και αποφασίστηκε 10 ότι εάν η αιτήτρια εταιρεία δε ζητούσε προσφορά από την εταιρεία Muskita μέχρι τις 27 Ιουνίου 1988, τότε να ζητηθεί η προσφορά από το Υπουργείο, όπως αναφέρουν οι καθ' ων η αίτηση, για σκοπούς ορθότερης και δικαιότερης σύγκρισης τιμών. (Τεκμήριο 6).

15 Στις 29 Ιουνίου 1988, επειδή οι αιτητές δε ζήτησαν προσφορά από την ντόπια βιομηχανία όπως ήταν και η απόφαση της σύσκεψης, το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας ζήτησε 20 προσφορά από την εταιρεία Muskita με τους ίδιους όρους της εισαγωγής (Τεκμήριο 7) με κοινοποίηση στην αιτήτρια εταιρεία.

25 Η εταιρεία Muskita υπέβαλε τη ζητηθείσα προσφορά την ίδια μέρα στις 29 Ιουνίου 1988 (Τεκμήριο 8). Δεδομένου δε ότι η προσφορά αυτή ήταν πιο φτηνή από την προσφορά της ξένης εταιρείας, αποφασίστηκε από το Υπουργείο να μη εγκριθεί η αίτηση των αιτητών για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας (Τεκμήριο 2). Σαν αποτέλεσμα η αιτήτρια εταιρεία καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

30 Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι οι καθ' ων η αίτηση άσκησαν πλημμελώς τη διακριτική τους εξουσία δεδομένου ότι η τιμή αγοράς της Ελληνικής εταιρείας ήταν χαμηλότερη της 35 αντίστοιχης τιμής της Κυπριακής εταιρείας, εσφαλμένα δε συμπεριλήφθηκε και το ποσοστό των 15% που επιβάλλεται ως προστασία της ντόπιας βιομηχανίας στους υπολογισμούς τους για καθορισμό της τιμής που προσφέρετο από την ξένη εταιρεία.

40 Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι ενώ σύμφωνα με το Νόμο το μόνο αρμόδιο όργανο να ενεργήσει και να αποφασίσει είναι ο Υπουργός, κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης συμμετείχαν και άλλα αναρμόδια κατά το νόμο πρόσωπα, όπως επίσης και πρόσωπα ξένα προς τη διοίκηση, συμπεριλαμβανομένων και εκπροσώπων της ενδιαφερομένης εταιρείας Muskita, η οποία είχε άμεσο συμφέρον στην έκβαση της αίτησης των αιτητών.

Οι αιτητές ισχυρίζονται επίσης ότι οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να διεξάγουν τη δέουσα έρευνα πριν εκδώσουν την προσβαλλόμενη απόφαση με αποτέλεσμα να παραγνωριστούν τα ακόλουθα απαραίτητα ουσιώδη γεγονότα.

5

Πρώτο, το γεγονός ότι οι αιτητές προτού αποταθούν στο Υπουργείο με την αίτησή τους ημερομηνίας 31 Μαΐου 1988, για άδεια εισαγωγής, είχαν ήδη ζητήσει στις 23 Μαΐου 1988, από την εταιρεία Muskita να τους δώσει τιμές για την προμήθεια ποσότητας αλουμίνιου σε τιμές που ίσχυαν κατά την ημέρα που έγινε η παραγγελία. Το σχετικό τηλετύπο ημερομηνίας 23 Μαΐου 1988, αναφέρει τα πιο κάτω:

10

"EPIDI IDI IPARCHI PAREXIGISI METAXI MAS GIA TIN TIMI TON 90 TONON ALOYMINIOU TOUS OPIOUS ECHOUME PARANGILI ENTOS TIS PERIODOU POU MAS ICHATE ZITISI, PARAKALOUME OPOS MEXHRI TIS 30 MAIOU 1988 MAS ORISETE TIMI GIA ALLOUS 100 TONOUS ALOUMINIO GIA NA APOFASISOUME EAN THA PROVOUME IS NEA PARANGELIA."

15

20

Δεύτερο το γεγονός ότι η εταιρεία Μουσκίτα αρνήθηκε σύμφωνα με την απάντησή της, τηλετύπο της ημερομηνίας 23 Μαΐου 1988, τόσο να δώσει τιμές, όσο και να προμηθεύσει τους αιτητές με αλουμίνιο. Αναφέρονται σ' αυτό τα ακόλουθα:

25

"SE APANTISI TOY TELEX SAS HMER. 23.05.88 SAS PARAPEM POUME SE EPISTOLES MAS HMER. 2.05.88, 16.05.88 KAI 19.05.88."

30

H VIOMIXANIA MAS DEN YPOXREONEI THN ETERIA SAS NA DOSI OPIESDIPOTE POSOTITES GIA TO TRITO TRIMINO KAI GI' AVTO THA PROXORISI ME TIN ZITISI TIS PROTIS YLHS GIA TIS POSOTITES POU TIS EXOUN ZITITHI, AMESOS META TIS 25.05.88."

35

H VIOMIXANIA DEN DESMEVETE GIA TYXON POSOTITES POU THA ZITISETE GIA TO TRITO TRIMINO, PERAN TIS PIO PANO HMER OMHNIAS."

40

WS GNORIZETE (EPISTOLI MAS HMER. 16.05.88) AVTOS O TRO POS SYNERGASIAS EXEI SYMFONITHI APO KINOU METAKSI SYN DESMOU EMPORON KAI VIOMHXANIAS."

5 Τρίτο το γεγονός ότι ενώ στις 1 Μαρτίου 1988 η τιμή του αλουμίνιου ήταν καθορισμένη στις £1530.- τον τόνο, στις 11 Μαρτίου 1988, η εταιρεία Muskita χρέωσε τους αιτητές £1670 τον τόνο για την προμήθεια 90 τόνων αλουμινίου, ενόψει του οποίου η αιτήτρια εύλογα μπορούσε να θεωρήσει ότι αυτή ήταν η νέα τιμή αύξησης από την εταιρεία. Συνεπώς οι καθ' ων η αίτηση εκπερισσού θεώρησαν ότι οι αιτητές δεν είχαν ζητήσει προσφορά από την εταιρεία Muskita και με υπέρμετρα επέμεναν ότι έπρεπε να ξαναζητηθεί νέα προσφορά από την εταιρεία αυτή.

10 Είναι επίσης η θέση των αιτητών ότι ουδέποτε αποδέκτηκαν ή συμφώνησαν στο ποσοστό των 15% προστασίας το οποίο εν πάση περιπτώσει είναι αυθαίρετο και παράνομο δεδομένου ότι η καθιέρωση και υιοθέτηση του γενικού αυτού ποσοστού αποτελεί, όπως είναι η εισήγησή τους, όρο και προϋπόθεση για έγκριση άδειας εισαγωγής που δεν έχει οποιαδήποτε νομοθετική κάλυψη.

20 Εξίσου παράνομη είναι η προϋπόθεση που τέθηκε από τους καθ' ων η αίτηση όπως οι αιτητές εξασφαλίσουν προηγουμένως προσφορά από την εταιρεία Muskita θεωρώντας ότι βασική, αναγκαία προϋπόθεση για έκδοση άδειας εισαγωγής για προϊόντα που παράγονται επιτόπια είναι η ζήτηση προσφοράς από την Κυπριακή βιομηχανία.

25 Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι ότι βάσει του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962 (Νόμος αρ. 49 του 1962) όπως τροποποιήθηκε, ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας δύναται να περιορίζει και να ρυθμίζει την εισαγωγή εμπορευμάτων αν είναι αναγκαίο για το δημόσιο συμφέρον.

30 Είναι επίσης η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι η προσφορά της ντόπιας βιομηχανίας προς £1650 τον τόνο δεν ήταν στην πραγματικότητα ψηλότερη της τιμής προσφοράς της Ελληνικής εταιρείας για το λόγο ότι στην προσφερόμενη τιμή πρέπει να υπολογιστούν και τα ακόλουθα έξοδα.

α) Έξοδα τραπεζής τόκος τραπεζής κλπ.	0.8%
β) Εκφορτωτικά, Αποβαθρικά, Αρδιέδες επίβλεψη Τελωνείων κλπ.,	0.7%
40 γ) Μεταφορικά από Τελωνείο και υπηρεσίες εκτελωνιστή	<u>1.5%</u>
	<u>2.7%</u>

Συμπεριλαμβανομένου και του προσφυγικού τέλους, τότε

όλα τα έξοδα μέχρι αποθήκης ανέρχονται στο 6.4%. Ενόψει των πιο πάνω η τιμή υπολογίστηκε ως εξής.

Τιμή αλουμινίου ανά τόνο \$2990CIF Κ£1369.67 (ισοτιμία 2.1830)

5

Διάφορα έξοδα μέχρι αποθήκη 6.5% 89.03

Προστασία 15% πάνω στην τιμή CIF 205.45
Κ£ 1664.15

10

Με επιστολή τους ημερομηνίας 13 Ιουλίου 1988 (Εφ. 257 Φακ. 208/P), οι αιτητές σε σχέση με την αναφερόμενη άρνησή τους να ζητήσουν τιμές από την εταιρεία Muskita διαμαρτύρονται ότι δεν αναφέρεται στα πρακτικά της συνεδρίας, 17 Ιουνίου 1988, ότι ο λόγος της άρνησής τους να ζητήσουν τιμή από την αυτή ήταν ότι επειδή είχε ήδη γίνει γνωστή η τιμή της ξένης εταιρείας οπότεν ήταν αναμενόμενο πως η εταιρεία Muskita θα έδιδε ελαφρώς χαμηλότερη τιμή.

15

Η έκδοση αδειών εισαγωγής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού, η άσκηση όμως της εξουσίας του αυτής περιορίζεται από την υποχρέωσή του να ενεργεί στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση μέσα στα πλαίσια του Νόμου και των σχετικών κανονισμών.

20

25

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί συμμετοχής αναρμοδίων προσώπων χωρίς αμφιβολία, δεν ευσταθεί γιατί όπως καθαρά προκύπτει από τους διοικητικούς φακέλους που κατατέθηκαν ως τεκμήρια, τα αποκαλούμενα ως αναρμόδια πρόσωπα επρόκειτο περί ατόμων ή παραγόντων τα οποία το αρμόδιο όργανο συμβουλευτήκε ή συζήτησε μαζί τους τα διάφορα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί μεταξύ των παραγωγών και των αγοραστών κατά τη διενέργεια της έρευνας του και των διαβουλεύσεων του σε προκαταρκτικά στάδια. Ουδεμία συμμετοχή είχαν ή έλαβαν οποιδήποτε μέρος κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης.

30

35

Ο ισχυρισμός αυτός συνεπώς απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επίσης πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός περί ελλειπούς έρευνας. Το γεγονός ότι οι αιτητές είχαν προηγουμένως ζητήσει από την εταιρεία Muskita τιμές για προμήθεια αλουμινίου, όπως και η άρνηση της τελευταίας να δώσει σ' αυτούς τις ζητηθείσες πληροφορίες ήταν ενώπιον των καθ' ων η αίτηση, είχε δε αποτελέσει και θέμα παραπόνου από τους αιτητές προς το Υπουργείο.

40

5 Ουδεμία πλάνη υπάρχει όσον αφορά το θέμα αυτό. Παραμένει όμως το γεγονός ότι δεν αποδέκτησαν την εισήγηση του Υπουργείου να ζητήσουν εκ νέου τιμές από την εταιρεία αυτή για σκοπούς συγκρίσεως με την προσφερόμενη τιμή από την Ελληνική
10 εταιρεία με αποτέλεσμα να ζητηθούν οι πληροφορίες αυτές από το Υπουργείο το ίδιο. Αναμφίβολα το Υπουργείο είχε την υποχρέωση να πράξει τούτο για σκοπούς διεξαγωγής της δέουσας έρευνας μια και όφειλε να έχει ενώπιόν του όλα τα στοιχεία πριν καταλήξει στην επίδικη απόφαση. Δεν τίθεται θέμα ειδικής νομοθετικής
15 πρόνοιας για την ενέργεια, αυτή, μια και επιβάλλετο για σκοπούς διεξαγωγής της δέουσας έρευνας, παρόλο που, σύμφωνα με το άρθρο 6(α) και (3) του Νόμου, ο Υπουργός δύναται να απαιτήσει από οποιοδήποτε ζητά έκδοση άδειας εισαγωγής να παράσχει τέτοιες σχετικές πληροφορίες όπως ήθελε ο Υπουργός κρίνει αναγκαίο.

20 Όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσοστού 15% προστασίας στην τιμή CIF, στην προσφερθείσα από την Ελληνική εταιρεία τιμή αλουμινίου, πρόκειται για ποσοστό που συμφωνήθηκε σε σύσκεψη στο Υπουργείο στις 7 Οκτωβρίου 1987.

25 Ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων μπορεί να επιτυγχάνεται μεταξύ άλλων, είτε υπό μορφή ποσοτικού περιορισμού (quotas) ή υπό μορφή αγοράς αναλογίας του ντόπιου προϊόντος με το εισαγόμενο. Επίσης η επιβολή χρηματικού περιορισμού θεωρήθηκε από το Δικαστήριο **Vassos Eliades Ltd v. The Republic** (1979) 3 C.L.R. 259, ως απόλυτα επιτρεπτή μέσα στην οποίο εμπίπτει βεβαίως και η επιβολή ποσοστού προστασίας ως μέτρο περιοριστικό ή ρυθμιστικό για την εισαγωγή αντιστοιχών προϊόντων για τις ανάγκες της Κυπριακής αγοράς (**Impalex Agencies Ltd. v. The Republic** (1970) 3 C.L.R. 361).

35 Στην παρούσα περίπτωση έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας του καθ' ου η αίτηση μετά από δέουσα έρευνα.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

40 Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.